

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Dobre praktyki w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnościami w sektorze publicznym

SAMORZĄD RÓWNYCH SZANS

Fundacja
Instytut Rozwoju Regionalnego

SAMORZĄD RÓWNYCH SZANS

Patronat honorowy:

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Małopolska

Marek Sowa
Marszałek Województwa Małopolskiego

**DOLNY
ŚLĄSK**

PATRONAT HONOROWY WICEMARSZAŁKA
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Marszałek Województwa Łódzkiego
Witold Stępień

Sejmowa Komisja
Polityki Społecznej i Rodziny

Marszałek
Województwa
Mazowieckiego

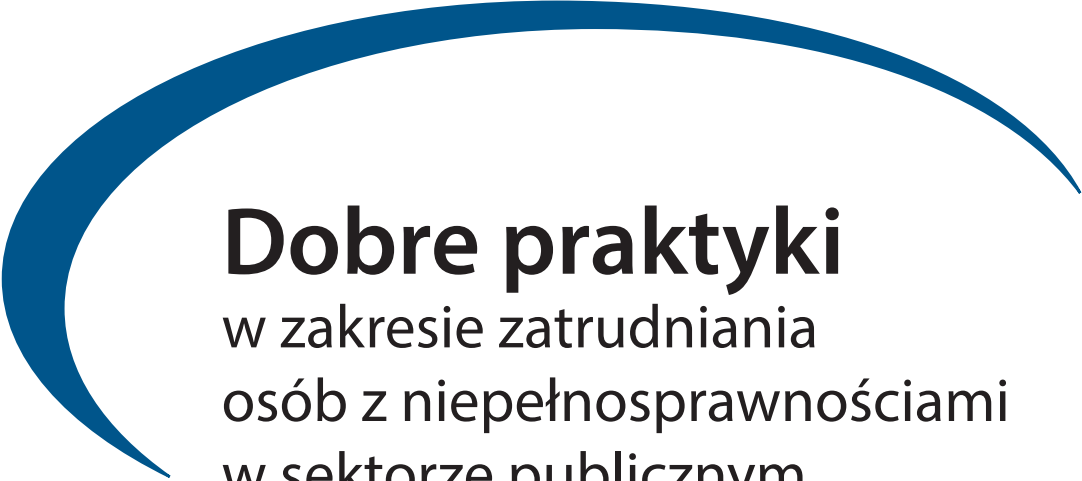
AGH

UNIWERSYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Politechnika Łódzka

Dobre praktyki

w zakresie zatrudniania
osób z niepełnosprawnościami
w sektorze publicznym

SAMORZĄD RÓWNYCH SZANS

**Fundacja
Instytut Rozwoju Regionalnego**

Kraków 2013

Wydawca

Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego
31-261 Kraków, ul. Wybickiego 3a
tel.: 12 629 85 14, faks: 12 629 85 15
e-mail: biuro@firr.org.pl
Organizacja Pożytku Publicznego
KRS: 0000170802
Numer konta: 77 2130 0004 2001 0255 9953 0005

Autor

Jolanta Piwowońska

Skład i druk

K&K reklama poligrafia

ISBN

978-83-61170-92-1

Nakład

2000 egzemplarzy

©Kraków 2013

Wydanie I bezpłatne, nieprzeznaczone do sprzedaży

Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego udostępnia publikację na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska. Oznacza to, iż utwór ten można publikować bądź rozpowszechniać w całości lub we fragmentach na dowolnym nośniku oraz tworzyć z niego utwory zależne przy zachowaniu informacji o autorstwie.

Szczegółowa licencja dostępna jest pod adresem:

<http://creativecommons.org/licences/by/3.0/pl>

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Spis treści

Spis treści	3
Słowo wstępne	5
Prezentacja samorządów i jednostek administracji publicznej	9
Staż w administracji publicznej z punktu widzenia uczestników i organizatorów	37

Słowo wstępne

„Osoby z niepełnosprawnościami – na równi ze wszystkimi innymi – mają prawo do pełnego uczestnictwa w życiu publicznym i prywatnym, funkcjonowania w otwartym, włączającym społeczeństwie, w szczególności mają prawo zarówno do rehabilitacji społecznej, jak i zawodowej.

Uznanie co do zasady zdolności wszystkich do pracy i umożliwienie realizacji tego prawa wypływają wprost z przyrodzonej godności każdego człowieka.

Praca jest wartością samą w sobie, źródłem rozwoju osobistego, sposobem życia, służy samorealizacji, pozwala na niezależne życie. Stanowi również wkład w dobro wspólne.

Osoby z niepełnosprawnościami – w imię szacunku dla swoich praw – oczekują możliwości pracy zgodnie z aspiracjami, swobodnie wybranej, w otwartym, różnorodnym środowisku, wspierającym mobilność oraz niezależność¹”.

Niniejszą publikację poświęcono problematyce zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami w jednostkach administracji publicznej i promocji działań podejmowanych na rzecz zwiększenia tegoż. Poziom zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami w Polsce jest niski w porównaniu ze stanem zatrudnienia osób (tak zwanych) pełnosprawnych². Podobnie sytuacja kształtuje się na tle innych krajów³. Ponadto, wskaźnik zatrudnienia w administracji publicznej odstaje od analogicznego współczynnika dla całej gospodarki⁴. Z tych powodów rola i aktywność administracji publicznej, w szczególności samorządów, jest szczególnie ważna.

Po pierwsze, działalność jednostek administracji publicznej stanowi wzorzec postępowania dla innych pracodawców. Stosowane tu normy, także etyczne, nie pozostają bez wpływu na działania podmiotów spoza sektora publicznego i są w nich implementowane.

1 Z listu przedstawicieli środowisk akademickiego i pozarządowego, uczestników konferencji „Pełno(s)prawny student” do Pana Bronisława Komorowskiego, Prezydenta RP w sprawie prawa osób z niepełnosprawnościami do pełnego uczestnictwa w społeczeństwie, w tym do zatrudnienia na otwartym rynku pracy, 4 listopada 2013 r.

2 Wskaźnik zatrudnienia osób w wieku produkcyjnym w II kwartale 2013 r. wyniósł: wśród osób z niepełnosprawnościami – 22,8%, wśród osób (tak zwanych) pełnosprawnych – 69,4 %, a dla całej populacji – 65,5% (dane i obliczenia własne sporządzone na podstawie: *Aktywność Ekonomiczna Ludności. II kwartał 2013r.*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, 2013).

3 Według danych Komisji Europejskiej Polska zajmuje 20. miejsce na liście 27 krajów unijnych pod względem zatrudnienia osób niepełnosprawnych biologicznie w wieku 15-64 (za: *Dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Proponowane zmiany w 2014 r.*, Biuro Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, Warszawa, 2013, s. 18.)

4 Wskaźnik zatrudnienia w całej gospodarce narodowej to 3,2%, a w ministerstwach i urzędach centralnych – 2,4% (obliczenia własne na podstawie *Aktywność...; Informacja Rządu Rzeczypospolitej Polskiej o działaniach podejmowanych w 2012 roku na rzecz realizacji postanowień uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 sierpnia 1997 r. Karta Praw Osób Niepełnosprawnych*, Warszawa, 2013, s. 76-79).

6 | Dobre praktyki w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnością...

Po drugie, praca osób z niepełnosprawnościami w administracji to modelowy przykład zatrudnienia na otwartym, włączającym rynku pracy. Ten model zatrudnienia został wskazany w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych jako podstawowy:

„Państwa Strony uznają prawo osób niepełnosprawnych do pracy, na zasadzie równości z innymi osobami; obejmuje to prawo do możliwości zarabiania na życie poprzez pracę swobodnie wybraną lub przyjętą na rynku pracy oraz w otwartym, integracyjnym [AW: włączającym, ang. inclusive] i dostępnym dla osób niepełnosprawnych środowisku pracy.” (art. 27 ust. 1 zdanie, podkreślenie: AW)

Po trzecie, Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych nakłada obowiązek zatrudniania osób z niepełnosprawnościami w sektorze publicznym. Służy on realizacji prawa do pracy oraz wynika z zasad: równego traktowania i zapewnienia równych szans. Ponadto, obecność pracowników z niepełnosprawnościami w instytucjach publicznych, zgodnie z przedstawionymi powyżej argumentami, wpływa na postawy lokalnych społeczności.

Recepta na zwiększenie zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami wydaje się być niezwykle prosta. Analiza efektów osiąganych w tej dziedzinie przez poszczególne resorty wskazuje, że klucz do sukcesu stanowi działanie samych instytucji⁵, zaś sam wskaźnik, co do zasady, nie jest w stosunku do urzędów zależny od czynników zewnętrznych.

Jakie można zatem wskazać poczynania, które przybliżają do celu?

- 1. Strategiczna decyzja kierownictwa instytucji o podjęciu działań na rzecz zwiększenia zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami.** Jak wskazuje doświadczenie, bez tego osiągnięcie celu nie będzie możliwe.
- 2. Uruchomienie lub wzmocnienie działań informacyjnych, zachęcających do ubiegania się o pracę przez osoby z niepełnosprawnościami.** Potrzebne są aktywne, ponadstandardowe kroki służące przygotowaniu odpowiedniej informacji oraz kierowanie ich, w odpowiedniej formie, do mediów i środowisk związanych z osobami z niepełnosprawnościami. Podstawowym kanałem informacyjnym pozostaje Internet, w związku z czym należy zapewnić dostępność całej informacji, w tym dotyczącej naborów na stanowiska pracy, dla osób z niepełnosprawnościami⁶.
- 3. Nawiązanie współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób z niepełnosprawnościami.** Współpracy takiej nie należy pojmować wyłącznie w kontekście docierania z informacją do odbiorców. Organizacje mogą oczywiście ją rozpowszechniać czy rekrutować potencjalnych kandydatów, którzy mogliby wziąć udział w naborach, jednakże głównym celem powinno

5 *Informacja...*, s. 79.

6 Kwestię tę reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 526) (§ 19 i załącznik nr 4). Zapisy przytoczonego Rozporządzenia wprowadzają de facto wymóg zgodności stron internetowych ze standardem WCAG 2.0 (*Web Content Accessibility Guidelines*).

być zawiązanie partnerstwa pomiędzy instytucją i organizacją III sektora. Gwarantuje ono nie tylko pełniejszą współpracę w zakresie rekrutacji, ale także edukację na temat niepełnosprawności oraz wsparcie w rozwiązywaniu bieżących problemów, które mogą się pojawić w nietypowych sytuacjach, a także w związku ze szczególnymi potrzebami specjalnymi czy rzadkimi niepełnosprawnościami, jakie mogą występować wśród pracowników.

4. **Miękkie zatrudnienie.** Staże i praktyki są sposobem na „miękkie” zatrudnienie osób z niepełnosprawnościami. Tego typu rozwiązania pomagają odczarować zaklęty krąg niemożności. Z jednej strony pokazują, że osoby z niepełnosprawnościami mogą być pełnowartościowymi pracownikami, tym samym weryfikując negatywne stereotypy, z drugiej – udowadniają samym stażystom i praktykantom, że sektor publiczny jest dostępny dla osób z niepełnosprawnościami, że mogą one podejmować w nim zatrudnienie i być cennymi pracownikami.

Efektem wdrożenia wymienionych działań jest powstanie **programu zwiększania zatrudnienia w partnerstwie z organizacjami pozarządowymi**, który pozwoli na stopniową poprawę wskaźnika zatrudnienia i osiągnięcie nawet najbardziej ambitnych celów. Z kolei partnerstwo zapewni w perspektywie czasu **uwzględnienie aspektu niepełnosprawności w innych obszarach działalności instytucji i prowadzonej przez nią polityki**.

Przykłady instytucji takich jak Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich i Biuro Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych wskazują, że przy dobrej woli decydentów można szybko zwiększyć wskaźnik zatrudnienia nawet do wartości dwucyfrowych.

Dobre praktyki płyną nie tylko z urzędów centralnych. Niniejsza publikacja pokazuje, że instytucje samorządowe każdego szczebla potrafią i mogą promować zatrudnienie osób z niepełnosprawnościami i efektywnie wdrażać program zwiększenia ich zatrudnienia.

Mamy nadzieję, że przedstawione inicjatywy będą inspiracją dla innych podmiotów administracji publicznej. Każda z prezentacji zawiera dane adresowe i informacje o osobie, która może udzielić informacji na temat wdrażanych rozwiązań. Zapraszamy do wymiany doświadczeń oraz nawiązywania współpracy.

Aleksander Waszkielewicz
Prezes Fundacji Instytut Rozwoju Regionalnego

Prezentacja samorządów i jednostek administracji publicznej aktywnych w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnościami

Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego (FIRR) to organizacja pozarządowa typu non-profit, działająca od 26 sierpnia 2003 r. w dziedzinach nauki, transferu innowacji, przedsiębiorczości oraz kompleksowego i wielopoziomowego wsparcia osób najbardziej dyskryminowanych w społeczeństwie.

Naszą misją jest zapewnienie równych praw i podmiotowości osobom z niepełnosprawnościami w Polsce. Wpływamy na kształt prawa ich dotyczącego, wspieramy je szkoleniowo i doradczo w niezależnym życiu. Propagujemy pełny udział w społeczeństwie, w tym edukację włączającą. Promujemy użycie najnowszych technologii, które mogą zastąpić oczy czy ręce. Upowszechniamy wiedzę o osobach z niepełnosprawnościami. Prowadzimy czasopismo tematyczne, portal i radio internetowe, redagujemy rozliczne publikacje. Współpracujemy z Parlamentem, urzędami centralnymi, samorządami, uczelniami i pracodawcami oraz z podmiotami zagranicznymi w ramach licznych projektów ponadnarodowych.

Prowadząc od wielu lat działania rzecznicze na rzecz osób z niepełnosprawnościami i promując ich aktywność, Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego dąży do pozyskania jak największej liczby instytucji, organizacji i osób, które będą wyczulone na przejawy dotyczącej ich dyskryminacji. Podstawą dla jej wyeliminowania jest zaangażowanie środowisk lokalnych, w pierwszej kolejności zaś instytucji samorządowych, które w dużym stopniu kształtują jakość życia mieszkańców. W ten sposób narodził się pomysł przeprowadzenia konkursu dla jednostek samorządu terytorialnego aktywnych w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnościami. Za działania na rzecz zwiększenia poziomu zatrudnienia tej grupy społecznej nagrodzono samorządy w Katowicach, Koninie, Lublinie. W niniejszej publikacji prezentujemy opisy zwycięskich projektów oraz przedstawiamy działania innych samorządów, również wysoko ocenione w konkursie.

Poza wymienionymi nagrodami przyznane zostały wyróżnienia dla jednostek sektora publicznego, które podjęły współpracę w ramach projektu „Staż w administracji publicznej wsparciem aktywizacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych oraz budowaniem pozytywnego wizerunku osób niepełnosprawnych na rynku pracy”, realizowanego w partnerstwie z Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w zakresie umożliwienia odbycia stażu rehabilitacyjnego Beneficjentom projektu. Podczas wyboru wyróżnionych jednostek pod uwagę wzięte zostały następujące kryteria:

10 | Dobre praktyki w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnością...

- zaangażowanie komórek organizacyjnych danej jednostki administracji publicznej,
- otwartość i przychylność dla działań projektowych,
- czas trwania procesu decyzyjnego,
- przepływ informacji między jednostką a firmą,
- dostępność dla osób z niepełnosprawnościami,
- umożliwienie uczestnikom rozwoju zawodowego i zdobycie podczas stażu doświadczenia zgodnego z wykształceniem i zainteresowaniami,
- poziom satysfakcji uczestników projektu ze współpracy z daną jednostką,
- perspektywa podjęcia współpracy w przyszłości.

Wśród wyróżnionych jednostek znalazły się:

- Biuro Terenowego Pełnomocnika Rzecznika Praw Obywatelskich w Katowicach,
- Drugi Urząd Skarbowy w Krakowie,
- Kancelaria Prezesa Rady Ministrów,
- Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
- Kancelaria Sejmu,
- Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w Krakowie,
- Komenda Wojewódzka Policji w Krakowie,
- Małopolski Urząd Wojewódzki,
- Mazowiecki Urząd Wojewódzki,
- Mazowieckie Kuratorium Oświaty,
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Katowicach,
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Łodzi,
- Nowohucka Biblioteka Publiczna w Krakowie,
- Prokuratura Okręgowa w Krakowie,
- Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Krakowie,
- Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu,
- Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego,
- Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego,
- Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego,

- Urząd Miasta Chorzowa,
- Urząd Miasta Katowic,
- Urząd Miasta Krakowa,
- Urząd Miasta Łodzi,
- Urząd Miasta Poznania,
- Urząd Miasta Warszawy,
- Urząd Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim,
- Wojewódzka Stacja Sanitarно-Epidemiologiczna w Krakowie.

Laureaci zostali zaproszeni do udziału w spotkaniu podsumowującym Projekt, odbywającym się w dniu 15 listopada 2013 roku w Karpaczu, podczas którego zostały wręczone powyższe nagrody.

Zapraszamy do lektury!

Katowice

Program Integracji Społecznej i Zawodowej Osób Niepełnosprawnych „Teraz My!”

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

W katowickim systemie wsparcia istnieją pewne luki, do których należy zaliczyć m.in. brak wystarczającej oferty wsparcia dziennego dla dorosłych osób z autyzmem czy osób z głęboką niepełnosprawnością intelektualną oraz brak narzędzia pozwalającego prowadzić skuteczne działania na rzecz usamodzielniania mieszkaniowego. Podobnie jak w całej Polsce, dużym problemem jest niski poziom aktywności zawodowej osób z niepełnosprawnościami.

Nie istniał dotąd również organ odpowiadający za komplementarność oferty czy koordynujący tę część systemu wsparcia, którą dostarczają organizacje społeczne. Organizacje nie konsultowały między sobą swoich zamierzeń i nie współpracowały przy ich realizacji. Potrzebny był program uwzględniający działania umożliwiające zdiagnozowanie problemów i uzyskanie pełnego oglądu sytuacji osób z niepełnosprawnościami, oraz pozwalający na inicjowanie nowatorskich działań na rzecz tej grupy społecznej.

Działania:

Wszystkie działania podejmowane w Programie mają na celu przygotowanie odbiorców do osiągnięcia jak największej, możliwej samodzielności.

Jedną z inicjatyw jest uruchomienie tzw. mieszkania treningowego, w którym podczas serii tygodniowych pobyków osoby z niepełnosprawnościami ćwiczą umiejętności z zakresu czynności dnia codziennego z myślą o ich wykorzystaniu w środowisku rodzinnym oraz o samodzielnym zamieszkaniu w przyszłości.

Przy Programie powołano tzw. grupę doradcą, składającą się z przedstawicieli katowickich organizacji pozarządowych, której celem jest koordynacja działań, opiniowanie przedsięwzięć podejmowanych w ramach Programu, zdobywanie nowych doświadczeń oraz wychodzenie z nowymi pomysłami.

Istotną kwestią, będącą przedmiotem prac prowadzonych w ramach Programu, jest aktywizacja zawodowa osób niepełnosprawnych. Pracownicy Programu wspierali m.in. grupę inicjatywną, która powołała Spółdzielnię Socjalną „Rybka”, uznaną w prestiżowym konkursie, organizowanym przez Fundację Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, za najlepsze nowe polskie przedsiębiorstwo społeczne 2012 r.

Przygotowany we współpracy ze Stowarzyszeniem Wspierania Działań Twórczych UNIKAT projekt utworzenia zakładu aktywności zawodowej, zgłoszony do objęcia dofinansowaniem w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, został oceniony pozytywnie i w chwili obecnej oczekuje na decyzję odnośnie dostępności środków.

Bezpośrednie rezultaty:

- utworzenie 2 spółdzielni socjalnych, dających zatrudnienie osobom z niepełnosprawnościami (w 2013 r. zatrudnienie znajdzie w nich 12 osób),
- podjęcie stałej działalności przez grupę doradczą, skupiającą ok. 15 katowickich organizacji pozarządowych,
- organizacja 5 wyjazdów studyjnych dla katowickich organizacji pozarządowych (Kraków, Jarosław, Klucze, Warszawa, Hiszpania),
- przygotowanie projektu utworzenia ZAZ, w którym pracę znaleźć ma 28 osób z niepełnosprawnościami,
- rozpoczęcie systemowej pracy z rodzinami osób z niepełnosprawnościami,
- podjęcie działań z zakresu edukacji seksualnej osób z niepełnosprawnością intelektualną i ich rodzin,
- stworzenie mieszkania treningowego dla 16 osób z niepełnosprawnością intelektualną,
- wdrożenie usługi asystenta osoby z niepełnosprawnością (łącznie z usługi skorzystało ok. 70 osób),
- rozpoczęcie systemowej pracy na rzecz dorosłych osób z autyzmem (grupa 9 niskofunkcjonujących osób z autyzmem),
- organizacja wolontariatu na rzecz osób z niepełnosprawnościami – zaangażowanie ok. 20 wolontariuszy,
- organizacja ok. 15 imprez integracyjnych, w tym kilku o innowacyjnym charakterze,
- sfinansowanie ok. 30 inicjatyw oddolnych – mikroprojektów zgłaszanych przez osoby fizyczne lub organizacje lokalne, zwiększających udział osób z niepełnosprawnością w życiu społecznym.

Wszystkie rozpoczynane działania mają przyczynić się do poprawy jakości funkcjonowania katowickiego systemu wsparcia osób z niepełnosprawnościami. Wiele z inicjatyw (spółdzielnie socjalne, ZAZ) ma charakter częściowo samofinansujący i wykraczający znacznie poza ramy samego Programu. Projekt ma charakter inicjacyjny, co oznacza, że jego zadaniem jest prowadzenie działań pilotażowych i dążenie do finansowego i organizacyjnego uniezależnienia najbardziej skutecznych z nich.

Okres realizacji: 2010 r. – 2015 r.

(trwają starania, by pozyskać środki na finansowanie Programu „Teraz MY!” w kolejnych latach)

Instytucja realizująca projekt:

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Katowicach

Partnerzy projektu:

Stowarzyszenie Fabryka Inicjatyw Lokalnych, Instytut Współpracy i Partnerstwa Lokalnego, kilkanaście podmiotów (organizacji pozarządowych i instytucji) skupionych w działającej przy Programie grupie doradczej

Źródło finansowania:

EFS, PO KL 7.1.2

Osoba do kontaktu:

Koordynator projektu

Paweł Paściak

Telefon: 32 250 47 71

E-mail: pion@mops.katowice.pl

Konin

Mieszkania treningowe w Centrum Organizacji Pozarządowych w Koninie

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

Celem partnerskiego projektu Miasta Konin i Fundacji PODAJ DALEJ jest zwiększenie samodzielności 50 młodych osób z niepełnosprawnością poprzez ich aktywizację życiową, w tym społeczną i zawodową. Prowadzone działania mają charakter innowacyjny, albowiem w ramach jednego projektu łączone są wszystkie dostępne formy rehabilitacji.

Miasto Konin nie mogło samodzielnie ubiegać się o finansowanie działań, gdyż grantodawca wykluczał wsparcie działań administracji. Stąd też pomysł zawiązania partnerstwa i podjęcia ścisłej współpracy na tym gruncie z Fundacją PODAJ DALEJ, która na swym koncie ma wiele działań zmierzających do usamodzielnienia dzieci, młodzieży oraz dorosłych osób z niepełnosprawnościami.

Połączenie wielu form wsparcia, jak np. elementów Centrum Organizacji Pozarządowych, mieszkań treningowych i hostelu w jednym przedsięwzięciu było inicjatywą wspólną jednostki samorządu terytorialnego oraz organizacji pozarządowej. Prowadzony projekt zakłada, że rolą samorządu ma być przygotowaniu obiektu, przekazanie go dla na potrzeby działań prowadzonych przez partnera oraz na uruchomienie Centrum Organizacji Pozarządowych. Organizacja pozarządowa ma w opisywanym projekcie rolę wiodącą.

Działania:

Zapewnienie wsparcia w czynnościach dnia codziennego dostosowanego do indywidualnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a także zwiększenie możliwości przekwalifikowania i/lub podjęcia pracy zgodnie z indywidualnymi kompetencjami i predyspozycjami zostanie zrealizowane poprzez działania projektowe mieszczące się w dwóch obszarach: społecznym i zawodowym

Aktywizacja społeczna

Samorząd Miasta Konina na początku 2012 r. przekazał na cel realizacji projektu dwie, sąsiadujące ze sobą kamienice, mieszczące się na konińskiej starówce. Następnie przygotował na przełomie 2012 i 2013 r. dokumentację projektową i w kwietniu 2013 r. rozpoczął się remont kamienicy przeznaczonej na mieszkania treningowe, które to odda w użyczenie Fundacji PODAJ DALEJ na podstawie wcześniej zawartego porozumienia.

Do dyspozycji uczestników będą dwa duże mieszkania treningowe, w których jednocześnie 10 osób będzie mieszkało w zależności od potrzeb – od 3 do 12 miesięcy i uczyło się samodzielnego życia. Łącznie, w ciągu 5 lat trwania Projektu tą formą aktywności objętych zostanie minimum 50 osób z niepełnosprawnościami. W nauce

samodzielnego życia pomagać będzie 4 asystentów osobistych. Zatrudnieni zostaną również 2 opiekunowie nocni.

Wdrożone zostaną treningi samodzielności (nauka czynności dnia codziennego, wyjścia z domu, załatwianie różnych spraw, poruszanie się środkami komunikacji miejskiej, zakupy, planowanie wydatków, dyżury porządkowe, przygotowywanie posiłków, pranie, czynności higieniczne, ścielenie łóżek, ubieranie itp. – indywidualnie w zależności od stopnia samodzielności). Powyższe formy wsparcia realizować będzie 2 instruktorów z niepełnosprawnościami, wspieranych przez wspomnianych asystentów. Instruktorzy, oprócz stacjonarnych treningów, będą również prowadzić 2 razy w tygodniu zajęcia aktywnej rehabilitacji na sali gimnastycznej, w plenerze, na basenie (nauka pokonywania barier, techniki poruszania się na wózku inwalidzkim, zwiększanie sprawności fizycznej, ćwiczenia ogólnokondycyjne i elementy sportu). Do dyspozycji uczestników będzie również psycholog, który minimum raz w tygodniu prowadzi warsztaty grupowe lub indywidualne spotkania.

Mieszkania treningowe wyremontowane i oddane w użyczenie przez Miasto Konin zostaną przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami ruchowymi oraz wyposażone w ramach dotacji. Na potrzeby uczestników projektu i bieżącej obsługi zakupiony zostanie również samochód (minimum 9-osobowy).

Aktywizacja zawodowa

Uczestnicy otrzymają stałe wsparcie coacha (doradcy zawodowego/trenera), który podczas indywidualnych spotkań pozna dokładnie kompetencje uczestników, ich predyspozycje i zainteresowania i będzie im służył bieżącym wsparciem. Na podstawie sporządzonej diagnozy osobom objętym działaniami zaproponowane zostaną szkolenia zawodowe, prowadzone w oparciu o wykorzystanie komputera, który jest często jedynym narzędziem pracy osób z niepełnosprawnością narządu ruchu. Każdy uczestnik będzie mógł wziąć udział w 300-godzinny kursie (do wyboru e-content designer, webmaster, grafik komputerowy, social media expert, specjalista ds. sprzedaży, analityk danych itp). Dodatkowo każda osoba biorąca udział w Projekcie weźmie udział w szkoleniu językowym – język niemiecki, angielski lub inny (pod warunkiem, że będzie minimum 5 chętnych).

Bezpośrednie rezultaty:

- zapewnienie każdemu uczestnikowi możliwości odbycia maksymalnie półrocznego stażu zawodowego w podmiotach ekonomii społecznej lub na otwartym rynku pracy,
- powołanie spółdzielni socjalnej, a w konsekwencji zapewnienie aktywizacji zawodowej indywidualnych osób w niej pracujących,
- docelowo również współfinansowanie z dochodu spółdzielni kolejnych cykliw usamodzielniania się osób z niepełnosprawnościami w mieszkaniach treningowych.

Okres realizacji: 2012 r. – 2018 r.

Instytucja realizująca projekt:

Miasto Konin

Partnerzy projektu:

Fundacja im. doktora Piotra Janaszka PODAJ DALEJ

Źródło finansowania:

Fundacja Velux, Dania

Osoba do kontaktu:

Bartosz Jędrzejczak

Telefon: 63 240 12 84

E-mail: bjedrzejczak@konet.pl

Lublin

Sprawni w pracy w Urzędzie Miasta Lublin

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

Osoby z niepełnosprawności są szczególnie narażone na wykluczenie społeczne i zawodowe. Województwo lubelskie charakteryzuje najwyższy wskaźnik liczby osób z niepełnosprawnościami i bardzo wysokie bezrobocie w tej grupie społecznej. Podjęcie zatrudnienia przez osobę z niepełnosprawnością daje jej szansę na eliminację zagrożeń płynących z izolacji. Praca to nie tylko możliwość utrzymania siebie i rodziny, ale także szansa na zmianę środowiska, wyjście z zamknięcia, podniesienie poczucia własnej wartości oraz integrację społeczną.

Działania:

W ramach projektu objęto wsparciem 10 bezrobotnych osób z niepełnosprawnościami, zamieszkałych na terenie województwa lubelskiego. Zrealizowano kompleksowe działania wspierające uczestników, m.in. zajęcia z doradcą zawodowym, psychologiem, zapewniono rozwój zawodowy poprzez zaproponowanie osobom biorącym udział w projekcie pakiet szkoleń. Wszyscy zostali zatrudnieni na stanowiskach pomocniczych, z czego 9 osób w Centrum Monitoringu Wizyjnego w systemie 12-godzinny w ruchu ciągłym.

W toku realizacji projektu zrealizowano m.in. następujące działania:

- kampania promocyjna, połączona z naborem uczestników (ogłoszenia w prasie lokalnej, radiu i telewizji),
- organizacja i dostosowanie wieloosobowego stanowiska w Centrum Monitoringu Wizyjnego (CMW) oraz Biurze ds. Osób Niepełnosprawnych,
- zatrudnienie subsydiowane 9 osób w CMW i 1 osoby w Biurze ds. Osób Niepełnosprawnych,
- zorganizowanie treningu pracy dla uczestników Projektu i zapoznanie ich ze specyfiką pracy w Urzędzie Miasta,
- zapewnienie uczestnikom wsparcia i pomocy w nauczaniu się poprawnego wykonywania zadań związanymi z przyszłymi obowiązkami,
- przeprowadzenie szkolenia grupowego dla 10 osób z zakresu administracji publicznej pn. „Funkcjonowanie administracji publicznej – samorząd szczebla powiatowego i gminnego”,
- zorganizowanie szkolenia z zakresu pozyskiwania funduszy zewnętrznych dla pracownika Biura ds. Osób Niepełnosprawnych,
- przeprowadzenie szkolenia dla 9 osób, przygotowujących się do pracy w CMW,

- I udzielenie uczestnikom wsparcia w ramach poradnictwa psychologicznego oraz umożliwienie im udziału w indywidualnych spotkaniach z psychologiem w ramach działalności Biura ds. Osób Niepełnosprawnych,
- I przeprowadzenie akcji informacyjno-promocyjnej w postaci publikacji informacji medialnych (prasa lokalna, radio) oraz spotkań informacyjnych (łącznie dla 100 osób), skierowanych do pracodawców, instytucji działających na rzecz osób z niepełnosprawnością oraz mieszkańców Lublina, dotyczących potrzeb tychże osób w zakresie aktywności zawodowej oraz promujących zatrudnianie ich.

Bezpośrednie rezultaty:

- I wzrost zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami,
- I stworzenie warunków do integracji zawodowej i społecznej,
- I zwiększenie świadomości pracodawców, mieszkańców Lublina i przedstawicieli instytucji działających na rzecz osób z niepełnosprawnościami w przedmiocie aktywności zawodowej tychże osób, ich potrzeb i możliwości,
- I kreowanie pozytywnego wizerunku osoby z niepełnosprawnością jako pełnowartościowego członka społeczności lokalnej i zawodowej,
- I zapewnienie uczestnikom projektu kontynuacji zatrudnienia przez 12 miesięcy po zakończeniu projektu.

Biorący udział w projekcie, pomimo upływu okresu objętego gwarancją zatrudnienia, nadal pracują na stworzonych stanowiskach pracy. Pozytywne doświadczenia, wynikające z zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami w Urzędzie, przyczyniły się do dalszego zwiększenia liczby osób z niepełnosprawnościami w kolejnym projekcie, skierowanym do 21 osób (13 osób zostanie zatrudnionych, 8 odbędzie 6-miesięczne staże).

Okres realizacji:

01.02.2010 r. – 31.01. 2012 r.

Instytucja realizująca projekt:

Urząd Miasta Lublin

Źródło finansowania:

Europejski Fundusz Społeczny, Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet VII. Promocja integracji społecznej, Działanie 7.2 Przeciwdziałanie wykluczeniu i wzmocnieniu sektora ekonomii społecznej, Poddziałanie 7.2.1 Aktywizacja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, budżet państwa

Osoba do kontaktu:

Pełnomocnik Prezydenta Miasta Lublin ds. Osób Niepełnosprawnych
Joanna Olszewska

Telefon: 81 466 20 68

E-mail: ion@lublin.eu

Powiat Wrocławski

„Per aspera ad astra – kompleksowy projekt wsparcia samozatrudnienia osób niepełnosprawnych”

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

Założenia projektu zostały skonsultowane m.in. z doradcami zawodowymi w Powiatowym Urzędzie Pracy, przedstawicielami Ośrodka Pomocy Społecznej, samorządami. Wskazali oni na ograniczone środki na realizację programów aktywizacji osób z niepełnosprawnościami i duże zainteresowanie tą formą wsparcia.

Projekt będzie miał wpływ na sytuację osób niezatrudnionych, które znajdują pracę w nowopowstałych firmach lub skorzystają z dobrych praktyk i założą własną działalność, mieszkańców korzystających z oferty nowych firm poprzez zwiększenie dostępności i konkurencyjności usług, samorządu/instytucji pomocy społecznej, które skorzystają na większych wpływach do budżetu z tytułu podatków/mniejszych obciążeniach z tytułu świadczeń dla niezatrudnionych/niepełnosprawnych.

Działania:

W ramach projektu organizowane są szkolenia dla 45 osób z niepełnosprawnościami.

Program szkolenia zawiera:

- zajęcia z zakresu rejestracji i prowadzenia działalności gospodarczej,
- doradztwo grupowe i indywidualne obejmujące:
 - a. konsultacje grupowe psychologiczne w zakresie rozwoju indywidualnego potencjału uczestnika (m.in. kreowanie asertywności i pewności siebie) oraz nabycie i udoskonalenie umiejętności społecznych,
 - b. indywidualne doradztwo dla każdego uczestnika, w tym konsultacje psychologiczne indywidualne.

30 osób, które pomyślnie przejdzie etap szkolenia będzie mogło ubiegać się o wsparcie finansowe rozpoczętej działalności (dotacje inwestycyjne) w kwocie przeciętnie 32 500,00 zł dla każdego uczestnika oraz o podstawowe wsparcie pomostowe w kwocie średnio 700,00 zł/miesięcznie przez okres pierwszych 6 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej oraz 2 godz. doradztwa specjalistycznego miesięcznie.

Przewidziano również przyznanie 20 osobom przedłużonego wsparcia pomostowego przez okres 6 miesięcy w wysokości średnio 800 zł miesięcznie.

Bezpośrednie rezultaty:

- podniesienie poziomu wiedzy z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej co najmniej 35 osób z niepełnosprawnościami,

- zwiększenie poziomu samozatrudnienia o co najmniej 30 osób z niepełnosprawnościami na obszarze powiatu wrocławskiego, znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy z uwagi na płeć (kobiety), długotrwałe bezrobocie, niepełnosprawność, zamieszkiwanie na obszarach wiejskich, i utrzymanie go przez okres co najmniej 12 miesięcy w oparciu o otrzymane wsparcie finansowo-doradcze,
- wyrównanie szans w zakresie zatrudnienia kobiet i mężczyzn dzięki objęciu wsparciem 19 kobiet,
- utworzenie, w ramach działalności nowopowstałych firm, miejsc pracy, w których zatrudnienie będą mogły znaleźć osoby nieuczestniczące w projekcie,
- wypracowanie modelu wsparcia samozatrudnienia osób z niepełnosprawnościami, adaptowanego w zakresie realizacji działań na rzecz tychże osób przez instytucje rynku pracy.

Okres realizacji: 01.11.2012 r. – 31.08.2014 r.

Instytucja realizująca projekt: Stowarzyszenie Euro-Concret

Partnerzy projektu:

**Powiat Wrocławski, w imieniu którego działania realizuje
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie we Wrocławiu –
odpowiedzialne za rekrutację i promocję**

Źródło finansowania:

**Europejski Fundusz Społeczny, Program Operacyjny Kapitał
Ludzki, Priorytet VI. Rynek pracy otwarty dla wszystkich, Działanie
6.2. Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości i samozatrudnienia
(85%) oraz ze środków budżetu państwa (15%)**

Osoba do kontaktu:

**Zastępca Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie we
Wrocławiu**

Magdalena Kuźnicka

Telefon: 71 722 18 60

E-mail: pcpr@pcpr.wroclaw.pl

Powiat Ełcki

Aktywizacja zawodowa i integracja społeczna bezrobotnych osób niepełnosprawnych w powiecie ełckim

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

Konieczność wprowadzenia działań mających bezpośredni wpływ na wzrost poziomu aktywności zawodowej osób z niepełnosprawnościami, w szczególności osób korzystających ze świadczeń pomocy społecznej i zamieszkujących tereny wiejskie.

Działania:

Projekt ostatecznie ukończyło łącznie 27 osób (15 kobiet, 12 mężczyzn), tj. 22 osoby, których udział był przewidywany na etapie planowania realizacji projektu oraz 5 os., które zakwalifikowane zostały po zakończeniu uczestnictwa osób, które w trakcie prowadzonych działań znalazły pracę.

Działania prowadzone w ramach projektu zostały podzielone na następujące etapy:

1. Aktywna integracja, obejmujący rekrutację uczestników oraz:

- zajęcia z psychologiem w ramach grup wsparcia społecznego, służące wymianie informacji, doświadczeń i próbie poszukiwania rozwiązań określonych problemów,
- indywidualne poradnictwo psychologiczne,
- 14-dniowy turnus rehabilitacyjny nad morzem w Krynicy Morskiej, w ramach którego każdą osobę z niepełnosprawnością objęto 3 zabiegami dziennie, a dodatkowo zaproponowano uczestnikom udział w wycieczkach krajoznawczych i zajęciach integracyjnych,
- trening kompetencji i umiejętności społecznych przeprowadzony przez pedagoga,
- zajęcia z doradcą zawodowym, w tym zajęcia grupowe oraz indywidualne poradnictwo zawodowe,
- szkolenia zawodowe w zakresie sprzedaży i obsługi klienta oraz kadr i płac,
- warsztaty na temat pozyskania środków z PUP na otwarcie własnej działalności gospodarczej, pisanie biznesplanów itp.,
- zajęcia dla kobiet (profilaktyka zdrowotna tzw. chorób kobiecych i nowotworów oraz kreacja własnego wizerunku, przeprowadzone przez specjalistę ds. wizerunku),

24 | Dobre praktyki w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnością...

- 3-miesięczne staże zawodowe dla 9 osób, organizowane u lokalnych pracodawców (staże ukończyło 7 os.),
- trening pracy dla 10 osób z niepełnosprawnościami, które mają najkrótszy staż pracy, umożliwiający poznanie specyfiki pracy na różnych stanowiskach pracy, zapoznanie z zagadnieniami dotyczącymi ekonomii społecznej (dzięki treningowi 2 osoby znalazły zatrudnienie, a część osób rozważa możliwość przystąpienia do spółdzielni socjalnej).

2. Praca socjalna

W projekcie pozyskano dodatkowe środki na zatrudnienie doradcy ds. osób niepełnosprawnych, który odpowiedzialny byłby za bieżące kontakty z osobami z niepełnosprawnościami, wspierający proces rekrutacyjny, pomagałby uczestnikom w dotarciu na zajęcia i motywowałby do regularnego w nich uczestnictwa, a przez to także do zmiany swojej sytuacji życiowej. Doradca wspierałby osoby biorące udział w projekcie w poszukiwaniu pracy i wypełnieniu dokumentów aplikacyjnych, podejmowałby kontakt z potencjalnymi pracodawcami.

3. Zasiłki i pomoc w naturze

Osoby z niepełnosprawnościami biorące udział w turnusie rehabilitacyjnym otrzymały dofinansowanie ze środków PFRON.

4. Działania dodatkowe

W ramach pozaprojektowych działań doradcy ds. osób niepełnosprawnych część uczestników projektu wzięła udział w dodatkowych przedsięwzięciach realizowanych przy współpracy z organizacjami pozarządowymi zrzeszającymi osoby z niepełnosprawnościami, tj.:

- „Nie siedz w domu, wyjdź po zdrowie” – zajęcia sportowe z instruktorem nordic-walking dla członkiń Stowarzyszenia Przyjaciół „Amazonki” w Ełku,
- I Turniej Gry w Kręgle Osób Niepełnosprawnych w Kręgielni „Kula Hula” w Ełku, w który rozegrały osoby z niepełnosprawnościami i przedstawiciele samorządu powiatowego.

Bezpośrednie rezultaty:

- znalezienie pracy przez 7 osób (prawie co trzeci z uczestników), co jest dowodem na nad wyraz dużą skuteczność podejmowanych działań na tle innych projektów o podobnej specyfice.

Okres realizacji:

01.01.2012 r. – 31.12.2012 r. (z uwagi na dużą efektywność podejmowanych działań planowana jest dalsza realizacja projektu po 2014 r.)

Instytucja realizująca projekt:

Powiatowe Centrum Pomocy rodzinie w Ełku

Partnerzy projektu:

W ramach realizacji projektu podpisano porozumienie z Powiatowym Urzędem Pracy w Ełku i organizacjami pozarządowymi z terenu powiatu ełckiego: Polskim Związkiem Niewidomych – Koło w Ełku oraz Ogólnopolskim Związkiem Bezrobotnych w Ełku

Źródło finansowania:

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego oraz środków PFRON

Osoba do kontaktu:

Zastępca Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Ełku
Anna Brdys

Telefon: 87 621 15 50

E-mail: brdys.a@pcpr.elk.pl

Powiat Kościerski

Kuchnia Kaszubska oknem na świat

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

– Proszę Pani, a dlaczego my nie mamy takiej pracowni jak Ekonomik? Oni to przynajmniej mają więcej miejsc do gotowania i lepszy sprzęt – powiedziała na lekcji praktycznej nauki zawodu uczennica I a. – No właśnie – potwierdził jej kolega – i oni mogą się więcej nauczyć od nas i szybciej znajdą pracę niż my, nie można czegoś z tym zrobić? Pozostali uczniowie klasy wielozawodowej specjalnej dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, gdzie prócz kucharzy małej gastronomii uczą się malarze i monterzy urządzeń sanitarnych przyznali im rację. Tak powstał pomysł na realizację prezentowanego projektu.

Spostrzeżenia uczniów zapoczątkowały oddolną inicjatywę, której konsekwencją był pomysł pomocy uczniom z niepełnosprawnością w podniesieniu kwalifikacji i uzyskaniu uprawnień, które są niezbędne w zawodzie kucharza.

Uczniowie i ich wychowawcy przedstawili problemy, z jakimi się borykają, a są to:

- mało interesujące zajęcia podczas praktyki w szkolnej stołówce,
- niewykorzystany potencjał uczniów podczas praktyki,
- brak możliwości przedstawienia nabytych umiejętności,
- słaba baza gastronomiczna kuchni w PZS nr 2,
- brak umiejętności obsługi wysoko wyspecjalizowanych, ale coraz częściej używanych w gastronomii urządzeń,
- niska samoocena i wiara we własne możliwości,
- brak kontaktów ze zdrowymi rówieśnikami uczącymi się w podobnym zawodzie.

Działania:

Celem projektu było umożliwienie 12 uczennicom i uczniom klas specjalnych w zawodzie kucharz małej gastronomii poszerzenie wiedzy i umiejętności w zakresie wykorzystania nowoczesnej infrastruktury gastronomicznej w tworzeniu potraw kuchni kaszubskiej oraz nabycie dodatkowych uprawnień zawodowych poprzez:

- szkolenie HACCP, dobrej praktyki higienicznej, niezbędnej do podjęcia pracy w gastronomii, z którego skorzystało 12 uczestników projektu i 12 wolontariuszy,
- warsztaty kulinarne kuchni kaszubskiej.

W trakcie warsztatów kulinarnych uczestnikom, ze względu na niepełnosprawność intelektualną, towarzyszyli wolontariusze z technikum. Zajęcia rozpoczynały się

krótkim omówieniem przepisów kulinarnych potraw wybieranych z Listy Produktów Tradycyjnych, prowadzonej pod patronatem Marszałka Województwa Pomorskiego. Na koniec każdego z warsztatów młodzież przechodziła swego rodzaju egzamin teoretyczny. W związku z tym, że zajęcia prowadzili nauczyciele praktycznej nauki zawodu, którzy organizowali również końcowe egzaminy zawodowe, uczestnicy kolejno musieli omówić proces technologiczny przygotowania prezentowanej potrawy. Dzięki takim próbom młodzież nabrała większej pewności siebie i wszyscy 2-klasiści zdali egzaminy zawodowe.

Wartością dodaną warsztatów było stworzenie i opublikowanie mini-książki kucharskiej kuchni kaszubskiej „Kaszuby od Kuchni” z opisami wykonanych potraw wraz ze zdjęciami, której multimedialna wersja zamieszczona została na stronie www.powiatkoscierski.pl.

Elementem projektu był także wyjazd do Kaszubskiej Karczmy w Skansenie Wdzydzkim, mający funkcję integracyjną i poznawczą – dla poszerzenia wiedzy o Kaszubach, zwyczajach, kuchni tradycyjnej. W Kaszubskiej Karczmie została przedstawiona prelekcja dot. serwowanych tam potraw.

W ramach projektu miała także miejsce wizyta połączona z degustacją potraw kaszubskich w gimnazjum w Gminie Kościerzyna oraz prezentacja potraw na Święcie Produktu Tradycyjnego w Oliwie. Prócz degustacji przygotowanych w przeddzień potraw na stylizowanym po kaszubsku stoisku zaprezentowane zostały kierunki kształcenia szkół ponadgimnazjalnych Powiatu Kościerskiego.

Uczestnicy projektu otrzymali zwrot kosztów dojazdu na wszystkie zajęcia i wyjazdy.

Bezpośrednie rezultaty:

- wzmocnienie statusu uczestników projektu na rynku pracy poprzez wyposażenie ich w dodatkowe kwalifikacje i nabycie dodatkowych umiejętności.

Okres realizacji:

01.03.2012 r – 31.07.2012 r

Instytucja realizująca projekt:

Powiatowe Centrum Oświaty w Kościerzynie – jednostka organizacyjna Powiatu Kościerskiego

Partnerzy projektu:

Gmina Kościerzyna

Źródło finansowania:

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Osoba do kontaktu:

Naczelnik Wydziału Rozwoju

Katarzyna Cichosz

Telefon: 58 680 18 41

E-mail: k.cichosz@powiatkoscierski.pl

Powiat Nowosądecki

ZAZ – szansą aktywizacji osób niepełnosprawnych w Powiecie Nowosądeckim

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

Potrzeba realizacji projektu wyniknęła z problemu bardzo dużej liczby osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, zamieszkujących na terenie powiatu nowosądeckiego, zwłaszcza osób z niepełnosprawnością oraz braku jakiegokolwiek podmiotu integracji społecznej jak Centrum Integracji Społecznej czy Zakład Dookonalenia Zawodowego na tym obszarze.

Działania:

Główne działania prowadzone w ramach projektu mają na celu utworzenie Zakładu Aktywności Zawodowej i zatrudnienie w nim 25 osób z niepełnosprawnościami.

ZAZ oparty będzie na bazie obiektów należących do Powiatu Nowosądeckiego w miejscowości Nawojowa. W ramach jego działalności wyposażone i otwarte zostaną 3 pracownie:

- pracownia hodowlana, w której prowadzone będą zajęcia związane z nauką umiejętności obsługiwanego żywego inwentarza. Uczestnicy projektu będą m.in.: pomagać w prowadzeniu stadniny, opiekować się końmi (wyprowadzanie, karmienie, czyszczenie, czesanie), sprzątać boksy.
- pracownia ogrodnicza, zajmująca się uprawą drzewek i krzewów ozdobnych oraz porządkowaniem terenów zielonych. Przewiduje się następujące areale upraw: drzewka ozdobne – 1500 m², krzewy – 1500 m². Uczestnicy projektu tu zatrudnieni będą zajmować się m.in.: sadzeniem, cięciem, formowaniem krzewów i drzew.
- pracownia poligraficzno-fotograficzna, w której pracownicy będą wykonywać reklamy, tabliczki informacyjne jak również świadczyć usługi fotograficzne (w tym obrabianie, wywoływanie i drukowanie zdjęć).

Wyposażona oraz dostosowana zostanie sala rehabilitacyjna dla osób z niepełnosprawnościami, gdzie uczestnicy będą korzystać z zabiegów rehabilitacyjnych, niezbędnych do ich prawidłowego funkcjonowania – min. 1 h dziennie na 1 uczestnika projektu.

Powiat Nowosądecki udostępni pomieszczenia pod biura, stajnię dla koni oraz plac pod stadninę oraz grunty na szkółkę ogrodniczą.

Obecnie w miejscu utworzenia ZAZ-u prowadzone są prace dostosowawcze do potrzeb osób z niepełnosprawnościami w pomieszczeniach, z których będą korzystać.

Każdy z uczestników mających zatrudnienie w ZAZ-ie zostanie przeszkolony

w zakresie wykonywania danego zawodu, szacujemy, iż średnie szkolenie uczestnika trwać będzie ok. 80 h. Każda z osób otrzyma wsparcie psychologa, którego zadaniem będzie w szczególności motywowanie i wzmacnianie w aktywnym podnoszeniu swoich kwalifikacji zawodowych.

Ponadto projekt ma na celu opracowanie długofalowej strategii finansowania działalności Zakładu Aktywności Zawodowej. Zorganizowane zostanie szkolenie dla kadry zarządzającej z zakresu tworzenia strategii, analizy stanu obecnego – SWOT, analizy trendów rynkowych, opracowania celów oraz działań kształtujących rozwój ZAZ. Zatrudniony zostanie ekspert zewnętrzny, którego zadaniem będzie doradztwo w zakresie wdrażania wypracowanych rozwiązań; nawiązania zostanie współpraca z przedsiębiorstwami oraz jednostkami samorządu terytorialnego w zakresie świadczenia usług na ich rzecz przez ZAZ.

Bezpośrednie rezultaty:

- utworzenie Zakładu Aktywności Zawodowej,
- pełne wyposażenie oraz dostosowanie do potrzeb osób z niepełnosprawnościami 3 pracowni, w których uzyskają zatrudnienie,
- aktywizacja zawodowa osób z niepełnosprawnościami, pozostających bez zatrudnienia i zamieszkujących obszar powiatu nowosądeckiego, poprzez zatrudnienie w ZAZ-ie,
- podniesienie kwalifikacji zawodowych oraz nabycie umiejętności pracowniczych przez uczestników poprzez udział w szkoleniach kwalifikacyjnych oraz podjęcie zatrudnienia w ZAZ-ie.

Okres realizacji: 01.04.2013 r. – 31.03.2015 r.

Instytucja realizująca projekt:

Powiat Nowosądecki – Powiatowe Centrum Funduszy Europejskich

Źródło finansowania:

Europejski Fundusz Społeczny, Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet VII. Promocja integracji społecznej, Działanie 7.2. Przeciwdziałanie wykluczeniu i wzmocnienie sektora ekonomii społecznej, Poddziałanie 7.2.1 Aktywizacja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem społecznym

Osoba do kontaktu:

Monika Bochenek

Telefon: 18 547 67 36

E-mail: mbochenek@pcf.e.powiat-ns.pl

Powiat Ostródzki

Niepełnosprawni, niepowtarzalni – w poszukiwaniu indywidualnych predyspozycji

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

Z dotychczasowych doświadczeń i prowadzonych przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Ostródzie diagnoz wynika, iż osoby z niepełnosprawnościami, pozostające bez zatrudnienia charakteryzują się niskim poziomem aktywności w różnych obszarach życia. Towarzyszy temu obniżony poziom motywacji, wiary w posiadane możliwości, wiedzy nt. rynku pracy oraz niewystarczające kwalifikacje zawodowe. Dodatkowo niska aktywność przyczynia się do zaniechania działań zmierzających do powrotu na otwarty rynek pracy, przez co następuje uzależnienie od świadczeń pomocy społecznej. Jednocześnie brak kontaktów społecznych oraz brak zatrudnienia powoduje wykluczenie z życia zawodowego i społecznego, potęgując niskie poczucie wartości.

Działania:

Dotychczas uczestnictwo w projekcie podjęło 56 osób z niepełnosprawnościami (stan na 30.04.2013 r.). Osoby te pozostają bez zatrudnienia, są w wieku aktywności zawodowej i posiadają orzeczenie o niepełnosprawności (w stopniu lekkim, umiarkowanym lub znacznym). Wśród najczęściej pojawiających się przyczyn niepełnosprawności są choroby narządu ruchu i wzroku. O zakwalifikowaniu do projektu decyduje indywidualna sytuacja życiowa kandydata. W projekcie zaplanowano uczestnictwo 100 osób. Rekrutacja jest prowadzona w sposób ciągły.

Projekt zakłada wielopłaszczyznowe wsparcie osób z niepełnosprawnością w zakresie aktywizacji społecznej i zawodowej. Dla uczestników zaplanowano:

- indywidualne i grupowe spotkania z psychologiem,
- indywidualne i grupowe spotkania z doradcą zawodowym,
- warsztaty umiejętności społecznych (stacjonarne i wyjazdowe),
- warsztaty umiejętności zawodowych (stacjonarne i wyjazdowe),
- wizytę studyjną w podmiocie ekonomii społecznej,
- warsztaty „Być kobietą”,
- kursy komputerowe,
- kursy prawa jazdy kategorii B,
- kursy zawodowe uwzględniające indywidualne predyspozycje i możliwości.

Wszystkie opisane powyżej działania są indywidualnie dostosowywane do potrzeb uczestników. Kluczową rolę w projekcie pełni opiekun grupy – osoba, która

na co dzień pracuje z uczestnikami, wspierając podejmowanie aktywności poprzez monitorowanie ścieżki kariery, wspieranie rozwoju zawodowego, motywowanie do podjęcia aktywności społecznej. Dzięki grupie specjalistów i indywidualnym podejściu do klienta możliwe jest osiągnięcie wyznaczonych celów.

Dodatkowo w projekcie zaplanowano działania skierowane do mieszkańców powiatu poprzez prowadzenie udźwiękowionej strony internetowej, dostępnej pod adresem www.niepowtarzalni.ostroda.pl, na której zamieszczane są informacje o sytuacji osób z niepełnosprawnościami w kontekście ich możliwości, zatrudnienia, posiadanych praw itp.

Bardzo istotnym elementem projektu jest poruszanie problemu niepełnosprawności w lokalnym radio poprzez comiesięczne audycje – rozmowy Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Ostródzie z reprezentantami środowiska osób z niepełnosprawnościami. Lokalne radio swoim zasięgiem obejmuje cały powiat ostródzki, a audycje można również odsłuchać na stronie projektu.

Bezpośrednie rezultaty:

- podjęcie i utrzymanie zatrudnienia przez minimum 10 uczestników projektu (w chwili oddawania tekstu do druku zatrudnienie uzyskało już 7 osób),
- wzrost aktywności społecznej i zawodowej, zwiększenie poziomu motywacji i samooceny, a także kwalifikacji zawodowych wśród uczestników,
- nabycie przez osoby z niepełnosprawnościami wiedzy i umiejętności w zakresie poruszania się po rynku pracy,
- zwiększenie świadomości w zakresie potrzeb i problemów osób z niepełnosprawnością w lokalnej społeczności,
- podjęcie i utrzymanie zatrudnienia przez osoby z niepełnosprawnością,
- powstanie grup koleżeńskich/grup wsparcia wśród osób posiadających podobne problemy,
- podjęcie aktywności społecznej wśród osób dotychczas „wycofanych” poprzez aktywność w organizacjach pozarządowych lub wolontariat.

Okres realizacji:

01.09.2012 r. – 31.08.2014 r.

Instytucja realizująca projekt:

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Ostródzie

Partnerzy projektu:

Projekt nie przewidywał uczestnictwa partnera formalnego. Na etapie realizacji podejmowana jest współpraca z Powiatowym Urzędem Pracy w Ostródzie i w Morągu oraz z organizacjami pozarządowymi działającymi w powiecie na rzecz osób z niepełnosprawnością. Niniejsza współpraca dotyczy przede wszystkim przekazywania informacji nt. realizowanych działań, współtworzenia strony internetowej projektu oraz przygotowania audycji radiowych.

Źródło finansowania:

Europejski Fundusz Społeczny, Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet VII. Promocja integracji społecznej, Działanie 7.2. Przeciwdziałanie wykluczeniu i wzmocnienie sektora ekonomii społecznej, Poddziałanie 7.2.1 Aktywizacja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem społecznym

Osoba do kontaktu:

Tomasz Podsiadło

Telefon: 89 642 98 87

E-mail: fz@pcpr.ostroda.pl

Województwo Kujawsko-Pomorskie

„Panorama Zakładów Aktywności Zawodowej Regionu Kujawsko-Pomorskiego”

Uzasadnienie potrzeby realizacji projektu:

Ukierunkowanie zadań podejmowanych w ramach projektu na działania promocyjne, mające wpłynąć na zmianę sposobu postrzegania i przełamywanie stereotypów, dotyczących zatrudniania osób z niepełnosprawnościami na otwartym i chronionym rynku pracy, promowanie produktów i usług oferowanych przez Zakłady Aktywności Zawodowej, identyfikowanie działalności i oferty ZAZ-ów na terenie kraju i za granicą, a także kształtowanie wizerunku Województwa Kujawsko-Pomorskiego bez barier. Wyznaczenie takich priorytetów spowodowane jest dostrzeżeniem przez instytucję realizującą projekt braku nowoczesnych form informowania potencjalnych odbiorców działalności Zakładów Aktywności Zawodowej na temat ich działalności, a co za tym idzie pomniejszania ich roli i możliwości oddziaływania.

Działania:

Portal internetowy zaz.kujawsko-pomorskie.pl

Utworzenie portalu internetowego zaz.kujawsko-pomorskie.pl w wersji dwujęzycznej, promującego działalność zakładów oraz ich produktów, to krok mający na celu zachęcenie do zapoznania się z ofertą usług proponowanych przez ZAZ-y. Portal jest także doskonałą bazą danych dla osób z niepełnosprawnościami, chcących znaleźć zatrudnienie w ZAZ-ach. Urząd Marszałkowski zlecił wykonanie portalu ZAZ-owi w Brodnicy. Strona została dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, w tym dla osób z dysfunkcją narządu wzroku. Strona internetowa została bardzo pozytywnie oceniona przez Wojewódzką Społeczną Radę ds. Osób Niepełnosprawnych oraz korzystające z niej osoby z niepełnosprawnościami. Strona jest na bieżąco poddawana analizie i kontroli poprzez stronę www.utilitia.pl (automatyczne narzędzie sprawdzające strony internetowe pod względem ich dostępności do potrzeb osób z niepełnosprawnościami). Na uwagę zasługuje fakt, iż w budowanie strony od początku włączyły się wszystkie ZAZ-y w regionie. Obecnie portal administrowany jest przez ZAZ w Brodnicy, natomiast treści w nim publikowane tworzą wszystkie ZAZ-y z terenu województwa kujawsko-pomorskiego. W dalszej perspektywie będzie on administrowany kolejno przez poszczególne placówki.

Logo Kujawsko-Pomorskie ZAZ

Istotnym punktem całego projektu było przygotowanie znaku graficznego – logo wspólnego dla wszystkich ZAZ-ów. Każdy z Zakładów mógł zgłaszać swoje propozycje. Ostatecznie wybrano projekt ZAZ-u w Drzonowie, który opracowany został we współpracy z ZAZ-em w Białych Błotach. Logo jest marką produktów przygotowywanych przez ZAZ-y, które funkcjonują lub będą tworzone na terenie województwa kujawsko-pomorskiego.

„Panorama ZAZ Regionu Kujawsko-Pomorskiego”

Celem stworzenia katalogu markowych produktów Zakładów Aktywności Zawodowej było przede wszystkim pokazanie produktów zakładów jako bardzo dobrej i konkurencyjnej oferty handlowo-usługowej, zachęcenie do zakupów prospołecznych oraz przekonanie pracodawców do zatrudniania osób z niepełnosprawnościami. Katalog został wydany w nakładzie 2000 egzemplarzy i jest bezpłatny. Został on przekazany ZAZ-om, samorządom lokalnym, przedsiębiorcom oraz wszystkim zainteresowanym osobom, które chciałyby współpracować z ZAZ-ami. Z uwagi na to, że katalog opracowany został również w angielskiej wersji językowej, część egzemplarzy przekazano do Biura Regionalnego w Brukseli. Informacje zawarte w katalogu dostarczyły poszczególne ZAZ-y, redagowaniem i korektą zajął się tutejszy Urząd, natomiast za jego tłumaczenie na język angielski, skład, łamanie oraz wydruk odpowiedzialny był Zakład Aktywności Zawodowej w Bydgoszczy.

Konferencja pn. „Aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych – ich możliwości a potrzeby pracodawców”

Finałowym etapem realizacji projektu była konferencja pn. „Aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych – ich możliwości a potrzeby pracodawców”. Konferencja odbyła się 4 grudnia 2012 r. i wpisywała się w obchodzony w Województwie Międzynarodowy Dzień Osób (Nie)pełnosprawnych. Głównymi tematami konferencji były: działalność Zakładów Aktywności Zawodowej, promocja portalu i katalogu ZAZ-ów, rynek pracy dla osób z niepełnosprawnościami, korzyści z tytułu zatrudniania tychże osób na rynku pracy oraz wsparcie ze środków PFRON. Podjęto także dyskusję nt. zmian obowiązujących od 2012 r. w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele PFRON, przedsiębiorcy z województwa kujawsko-pomorskiego zarówno ci, którzy zatrudniają obecnie osoby z niepełnosprawnościami, jak i przyszli pracodawcy, przedstawiciele organizacji pozarządowych oraz zainteresowane osoby z niepełnosprawnościami. Bardzo ważnym punktem konferencji było zaprezentowanie dobrych praktyk – pracodawcy zatrudniający obecnie osoby z niepełnosprawnościami na otwartym rynku pracy mówili o korzyściach wynikających z takiej formy zatrudnienia (zarówno dla pracodawców jak i dla tychże pracowników, odpowiadali także na pytania i wątpliwości potencjalnych pracodawców. Dodatkowo same osoby z niepełnosprawnościami miały okazję do zaprezentowania siebie jako pełnowartościowych pracowników. W trakcie dyskusji uczestnicy zainteresowani byli nie tylko korzyściami finansowymi, wynikającymi z zatrudniania osób z niepełnosprawnościami, ale przede wszystkim poruszali kwestie dotyczące możliwości zatrudniania asystenta osoby z niepełnosprawnością, wpierającego wykonywane prace oraz asystenta osobistego, pomagającego pokonywanie barier głównie architektonicznych i technicznych.

Bezpośrednie rezultaty:

- zawiązanie wzajemnych kontaktów między Zakładami Aktywności Zawodowej,
- zwiększenie dostępności do informacji dla osób z niepełnosprawnościami,

- wymiana dobrych praktyk pomiędzy pracodawcami oraz osobami z niepełnosprawnościami, organizacjami pozarządowymi oraz urzędnikami,
- zdobycie bądź zwiększenie wiedzy nt. możliwości i korzyści z zatrudniania osób z niepełnosprawnościami wśród pracodawców,
- zdobycie wiedzy na temat ZAZ-ów wśród mieszkańców województwa.

Okres realizacji:

01.10.2012 r. – 14.12.2012 r.

Instytucja realizująca projekt: Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Partnerzy projektu:

Zakłady Aktywności Zawodowej Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Źródło finansowania:

środki własne budżetu Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Osoba do kontaktu:

**Pełnomocnik Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego ds.
Osób Niepełnosprawnych
Maria Dreszer**

Telefon: 56 621 85 77

E-mail: m.dreszer@kujawsko-pomorskie.pl

Staż w administracji publicznej z punktu widzenia uczestników i organizatorów

Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego zorganizowała 200 płatnych staży rehabilitacyjnych dla osób z niepełnosprawnościami w administracji publicznej. Wszystko to w ramach projektu „Staż w administracji publicznej wsparciem aktywizacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych oraz budowaniem pozytywnego wizerunku osób niepełnosprawnych na rynku pracy”, realizowanego w partnerstwie z Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Staż każdego uczestnika projektu trwał 3 miesiące. Osoba z niepełnosprawnością miała, pod okiem opiekuna, nabyć w jego trakcie wskazane umiejętności i realizować określone zadania. Opracowany program stażu uwzględniał rodzaj i poziom wykształcenia stażysty biorącego udział w projekcie, jego dotychczasowe doświadczenia zawodowe, jak również indywidualne predyspozycje psychofizyczne i zdrowotne.

Stanowiska, na których uczestnicy odbywali staże to m.in.: pracownik biurowy, księgowy, chemik, informatyk, bibliotekarz, technik analityk, broker informacji merytorycznej, ekonomista, referent w zespole prasowym, stażysta ds. geologii, laborant, pracownik kancelaryjny, inżynier ochrony środowiska, technik prac biurowych.

Uczestnicy w trakcie stażu rehabilitacyjnego nabyli kwalifikacje i umiejętności zawodowe, które miały zwiększyć ich szanse na rynku pracy po zakończeniu udziału w projekcie. Staż rehabilitacyjny był finansowany ze środków projektu, dzięki czemu stażyści mogli otrzymywać stypendium stażowe.

O wrażenia i opinie na temat stażu zapytaliśmy kilku uczestników projektu. Podobne wywiady przeprowadziliśmy również z przedstawicielami urzędów, w których odbywały się staże. Zapis tych krótkich rozmów prezentujemy w następnym rozdziale publikacji.

Wywiady ze stażystami

Patryk Nalepka

W jakim urzędzie odbywał Pan staż rehabilitacyjny?

– Staż odbywałem w Departamencie Energetyki Ministerstwa Gospodarki.

Na czym polegała Pana praca?

– Zajmowałem się przygotowywaniem dokumentacji na różnego rodzaju spotkania, organizowane w ramach bieżącej działalności Ministerstwa Gospodarki. Prowadziłam również archiwizację dokumentacji prac z poprzednich lat. Do moich obowiązków należało także zbieranie materiałów wstępnych dla modelu prognostycznego, jaki ma funkcjonować w Departamencie.

Które obowiązki były najtrudniejsze i jak Pan sobie z nimi poradził?

– Najtrudniejsze było zrozumienie kontekstu i przebiegu przydzielonych mi spraw. Prace w Ministerstwie mają charakter wieloletni, przez co ich wykonywanie związane jest z koniecznością zapoznania się przez nowych członków zespołu z działaniami podejmowanymi na wcześniejszych etapach realizacji zadania. Na szczęście w zrozumieniu wszystkiego pomagała mi moja opiekunka stażu.

Czego Pana nauczył staż? Czy coś by Pan w nim zmienił?

– Była to dla mnie niebywała okazja do zapoznania się z funkcjonowaniem dużej jednostki zajmującej się dziedziną energetyki. Nauczyłem się pracować w zespole osób opracowujących dane zagadnienie. Poznałem także zasady funkcjonowania jednostki administracji publicznej. Jeśli mógłbym coś zmienić, to chciałbym na takim stażu wprowadzić ukierunkowanie na konkretną dziedzinę, bez wykonywania prac z zakresu różnych tematów.

A jak ocenia Pan atmosferę w miejscu odbywania stażu?

– Była bardzo pogodna. Oprócz dyrekcji, z każdym pracownikiem byłem per Ty. Każdy z nich odnosił się do mnie z życzliwością. Nie było konfliktów, ale zrozumienie dla moich potknięć.

Jak ocenia Pan przystosowanie urzędu do potrzeb osób z niepełnosprawnościami?

– W budynku ministerialnym są windy oraz szerokie korytarze, co ułatwia poruszanie się. Wymiany natomiast wymagałyby małe monitory. Praca przy nich może, moim zdaniem, prowadzić do pogorszenia wzroku.

Czy uważa Pan, że osoby z niepełnosprawnościami mają szansę na stałą pracę w miejscu, gdzie odbywał się staż?

– Tak, nie widzę przeszkód w tym, aby osoba z niepełnosprawnością mogła pracować w Ministerstwie Gospodarki.

Jakie są Pana plany na przyszłość?

– Pragnę już w czasie studiów podjąć pracę. Chciałbym także, w ramach możliwości, odbyć inny staż, tym razem np. w jednostce z sektora prywatnego.

Elżbieta Marzec

Na jakim stanowisku i w jakim urzędzie odbywała Pani staż rehabilitacyjny?

– Odbywałam staż na recepcji w Komisariacie Policji w Nowym Wiśniczu.

Na czym polegała Pani praca?

– Do moich obowiązków należała przede wszystkim obsługa petenta na recepcji, prowadzenie Księgi Wejść i Wyjść, ewidencja telegramów, obsługa telefonów, faksu oraz korespondencji wychodzącej.

Jakie obowiązki były najtrudniejsze i jak sobie z nimi Pani poradziła?

– Najtrudniejsze, szczególnie na początku, okazało się dokładne poinformowanie petenta, jak można rozwiązać jego problem, co łączy się ze znajomością obowiązujących przepisów, które, zwłaszcza na początku stażu, niekoniecznie były mi znane. Na szczęście zawsze mogłam liczyć na pomoc wszystkich pracowników komisariatu, począwszy od panów komendantów i pana kierownika Ogniw Patrolovo-Interwencyjnego, poprzez kolegów policjantów, a skończywszy na koleżankach z sekretariatu. Za co bardzo gorąco im dziękuję.

Czego Panią nauczył staż i czy coś by Pani w nim zmieniła?

– Staż był dla mnie szansą na normalność, zaspokajał silną potrzebę bycia z ludźmi, dawał poczucie, że osoby z niepełnosprawnościami też mogą być przydatne w pracy, zmuszał do wysiłku intelektualnego i organizacyjnego. Jeśli chodzi o zmiany to przy następnych projektach, warto byłoby pomyśleć na przykład o tak zwanej gwarancji zatrudnienia.

Jak ocenia Pani atmosferę w miejscu odbywania stażu?

– Zanim trafiłam na staż w Komisariacie Policji w Nowym Wiśniczu, pracowałam już w kilku zakładach pracy (wtedy jeszcze jako osoba pełnosprawna) i do tej pory nie spotkałam się z tak wspaniałą i ciepłą atmosferą, jaka panowała w komisariacie. Niewątpliwie jest to zasługa wszystkich osób tam pracujących. Mam świadomość, że bardzo trudno będzie mi znaleźć miejsce o podobnej atmosferze, jeżeli w ogóle się to uda.

Jak ocenia Pani przystosowanie urzędu do potrzeb osób z niepełnosprawnościami?

– Dla petentów z niepełnosprawnościami komisariat jest dostępny. Więcej trudności może sprawić poruszanie się np. pracowników z niepełnosprawnościami pomiędzy piętrami. Bardzo przydałaby się w budynku winda. Oczywiście wiąże się to z ogromnymi nakładami pieniężnymi, a na nie z pewnością nie stać komisariatu. No chyba, że znajdą się ludzie dobrej woli, którzy chcieliby wesprzeć takie przedsięwzięcie. Z pewnością środki zostałyby dobrze wykorzystane.

Czy uważa Pani, że osoby z niepełnosprawnościami mają szansę na stałą pracę

w miejscu, gdzie odbywał się staż?

– My, osoby z niepełnosprawnościami, nie myślimy o robieniu kariery w potocznym jej rozumieniu. Dla nas liczy się codzienność. Proszę pamiętać, że większość z nas nie pobiera renty czy innych świadczeń, a żyć musimy jak każdy inny człowiek, choć niejednokrotnie jest nam trudniej. Dlatego tak ważna jest dla nas praca.

Jakie są Pani plany na przyszłość?

– Mój jedyny plan na przyszłość to znalezienie stałej pracy, dostosowanej do stopnia naruszenia sprawności mojego organizmu, ale mam też marzenie - wrócić do pracy w Komisariacie Policji w Nowym Wiśniczu.

Dawid Siuta

Na jakim stanowisku i w jakim urzędzie odbywał Pan staż rehabilitacyjny?

– Staż odbywałem w Urzędzie Gminy Uście Gorlickie. Pracowałem tam jako szeregowy pracownik administracyjny w dziale zajmującym się obsługą funduszy europejskich.

Na czym polegała Pana praca?

– Na obsłudze projektów unijnych od strony „papierkowej”. Moim głównym zadaniem na stażu było kompletowanie dokumentacji i prowadzenie rejestru działań.

Jakie obowiązki były najtrudniejsze do wykonania i jak sobie Pan z nimi poradził?

– Najtrudniejsze okazało się dla mnie sprawne poruszanie się wśród zawiłych procedur projektów europejskich. Dużą pomocą w tej sytuacji było wsparcie ze strony opiekuna. Jednak, aby naprawdę dobrze zapoznać się z założeniami projektów, koniecznością stała się wielogodzinna lektura regulaminów i specyfikacji każdego z nich, opanowanie terminologii i procedur.

Czego Pana nauczył staż i czy coś by Pan w nim zmienił?

– Staż był dla mnie przyjemną odskocznią od codzienności. Stanowił całkiem pożyteczne przygotowanie zawodowe. Co najważniejsze, umożliwił mi nawiązanie nowych znajomości i kontaktów, pomocnych w dalszym życiu zawodowym. Te trzy miesiące nauczyły mnie cierpliwości i wytrwałości. A co bym zmienił? Starałem się nie przejmować rzeczami, na które nie miałem wpływu, więc nie zastanawiałem się nad głęboko posuniętymi zmianami.

Jak ocenia Pan atmosferę w miejscu odbywania stażu?

– W szkolnej skali ocen: na dostateczny plus.

Jak ocenia Pan przystosowanie urzędu do potrzeb osób z niepełnosprawnościami?

– Mój urząd był absolutnie niedostosowany do potrzeb takich petentów. Brak podjazdów dla wózków, przystosowanych toalet to tylko niektóre wady architektoniczne, których pokonywanie utrudniało mi pracę i funkcjonowanie.

Czy uważa Pan, że osoby z niepełnosprawnościami mają szansę na stałą pracę w miejscu, gdzie odbywał się staż?

– Moim zdaniem nie ma jednoznacznej odpowiedzi na to pytanie. Istnieje zbyt wiele czynników o tym decydujących, zarówno ze sfery osobowościowej, intelektualnej, jak i społecznej.

Jakie są Pana plany na przyszłość?

– Aktualnie zastanawiam się nad rozpoczęciem studiów doktoranckich i rozwijaniem swoich kwalifikacji naukowych. Planuję też podjęcie działań w zakresie szeroko rozumianej działalności na rzecz organizacji religijnej.

Magdalena Szczypkowska

Na jakim stanowisku i w jakim urzędzie odbywała Pani staż rehabilitacyjny?

– Byłam pracownikiem I stopnia w Klubie integracji społecznej w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej.

Na czym polegała Pani praca?

– Do zakresu moich obowiązków należała pomoc przy rejestracji i obsłudze interesantów, a także sporządzaniu dokumentów aplikacyjnych, aktywizacja osób z niepełnosprawnościami, wyszukiwanie ofert pracy.

Jakie obowiązki były najtrudniejsze do wykonania i jak sobie z nimi Pani poradziła?

– Trudności, które napotkałam, wynikały z mojej wady wzroku i należały do nich problemy z uzupełnianiem dokumentów oraz dbaniem o szczegóły podczas przygotowywania dokumentów w formie elektronicznej. Ich rozwiązanie polegało na przynoszeniu i używaniu lupy powiększającej oraz przygotowywaniu dokumentów w formie elektronicznej celem wyćwiczenia nawyku dbania o szczegóły.

Czego Panią nauczył staż i czy coś by Pani w nim zmieniła?

– Dzięki stażowi mogłam zdobyć wiedzę i doświadczenie niezbędne do dalszego rozwoju, nabyć nowe umiejętności, które mogę wykorzystać zarówno w życiu zawodowym, jak i prywatnym, oraz zapoznać się z zasadami, które panują w zakładach pracy.

Jak ocenia Pani atmosferę w miejscu odbywania stażu?

– Nie mam zastrzeżeń. Zarówno kierownictwo, jak i koledzy zza biurka traktowali mnie bardzo serdecznie.

A jak ocenia Pani przystosowanie urzędu do potrzeb osób z niepełnosprawnościami?

– Przeciętnie. Generalnie nie można powiedzieć, że budynek jest niedostępny dla takich petentów, jednakże nad wieloma aspektami można jeszcze popracować.

Czy uważa pani, że osoby z niepełnosprawnościami mają szansę na stałą pracę

w miejscu, gdzie odbywała Pani staż?

– Zależy z jaką niepełnosprawnością. Osoby, które mają wadę wzroku, musiałyby mieć dostosowane miejsce pracy.

Jakie są Pani plany na przyszłość?

– Chciałabym pracować z ludźmi. Mogłabym zajmować się na przykład obsługą klientów, także zagranicznych – w języku angielskim, nawiązywać współpracę, organizować różne przedsięwzięcia, zajmować się pisanem projektów europejskich oraz ich koordynowaniem, a także prowadzić szkolenia.

Katarzyna Ilksa

Na jakim stanowisku i w jakim urzędzie odbywała Pani staż rehabilitacyjny?

– Staż odbywałam w Wielkopolskim Ośrodku Adopcyjnym Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Poznaniu na stanowisku psychologa.

Na czym polegała Pani praca?

– Początkowo zapoznawałam się z funkcjonowaniem Ośrodka i obserwowałam pracę innych. Z czasem zaczęto powierzać mi bardziej samodzielne i odpowiedzialne zadania. Były to dość urozmaicone i rozległe zajęcia, obejmujące pracę z kandydatami na rodziny adopcyjne, z dziećmi, matkami biologicznymi oraz instytucjami współpracującymi z Ośrodkiem. Zadania polegały zarówno na kontakcie bezpośrednim z dziećmi i dorosłymi, na przykład podczas diagnozowania albo wstępnych rozmów informacyjnych, jak również na sporządzaniu dokumentacji czy pisaniu diagnoz. Część pracy wymagała również działań w terenie, na przykład podczas diagnozowania dzieci w miejscu ich pobytu czy w pogotowiach rodzinnych przy pierwszym kontakcie przyszłych rodziców z dzieckiem. Zdarzały się również spotkania w jednostkach zajmujących się pieczą zastępczą.

Jakie obowiązki były najtrudniejsze do wykonania i jak sobie z nimi Pani poradziła?

– Na początku najtrudniejsze było dla mnie powiązanie różnych działań i procedur oraz zapamiętanie licznych informacji. Z czasem jednak, kiedy miałam okazję prześledzić proces poszczególnych działań, wszystko zaczęło składać się w jedną całość i wynikać logicznie jedno z drugiego.

Dużym wyzwaniem było też pisanie opinii na podstawie przeprowadzonych wcześniej badań. Jednak w wykonywaniu tych działań oraz przy okazji innych zadań, pomagała mi wiara i przekonanie członków zespołu Ośrodka, co do moich kompetencji. To, że stawiano przede mną wyzwania pozwalało mi się rozwijać i to w bardzo przyjaznych warunkach, ponieważ mogłam liczyć na wsparcie, radę, konkretne informacje i omówienie zadań.

Czego Panią nauczył staż i czy coś by Pani w nim zmieniła?

– Staż ten zapewnił mi możliwość pracy związanej z zawodem, który chciałabym wykonywać. Zmieniło się moje patrzenie na samą tematykę adopcji oraz zasadność

istnienia takich właśnie procedur, w przeciwieństwie do wcześniejszych potocznych sądów na ten temat. Staż był też dla mnie pierwszym doświadczeniem pełnoetatowej pracy. Nauczyłam się podczas niego zarówno pracy w zespole i dzielenia się obowiązkami, jak i brania odpowiedzialności za swoją część pracy. Nawet jeśli jakieś czynności były bardziej biurokratyczne czy „papierologiczne”, to za każdym takim papierem stało jakieś dziecko, więc nadawało to sensu różnym działaniom, mimo napotykanych trudności. Była to praca bardzo urozmaicona oraz dająca konkretne, namacalne efekty, jak radość rodziców i dziecka, jeśli udało się całą sprawę doprowadzić do szczęśliwego końca.

To, co bym zmieniła, to czas trwania stażu. Gdyby to był staż półroczny, nabyte doświadczenie byłoby bardziej całościowe i ugruntowane oraz bardziej realnie odpowiadałoby na wymagania stawiane przez pracodawców.

Jak ocenia Pani atmosferę w miejscu odbywania stażu?

– Atmosferę oceniam bardzo dobrze. Zespół, z którym miałam okazję współpracować przyjął mnie z dużą otwartością i przyjaznym nastawieniem. Zawsze mogłam liczyć na wsparcie merytoryczne oraz na informacje zwrotne dotyczące mojej pracy. Jestem też wdzięczna członkom zespołu, że nie bali się powierzać mi różnych odpowiedzialnych zadań, ponieważ tylko dzięki temu mogłam nauczyć się je wykonywać, a także przekonać się co do swoich umiejętności oraz budować kompetencje.

A jak ocenia Pani przystosowanie urzędu do potrzeb osób z niepełnosprawnościami?

– Myślę, że przystosowanie budynku do potrzeb osób z niepełnosprawnościami jest na dobrym poziomie. To nowoczesny, wygodny budynek z windą.

Czy uważa Pani, że osoby z niepełnosprawnościami mają szansę na stałą pracę w miejscu, gdzie odbywała Pani staż?

– Tak, myślę, że tak. ROPS jest miejscem, które chętnie zatrudnia osoby z niepełnosprawnościami i w ogłoszeniach o pracę zachęca się je do składania aplikacji.

Jakie są Pani plany na przyszłość?

– Moje plany zawodowe związane są z wykonywaniem zawodu psychologa. Jak dotąd miałam dość zawężoną ścieżkę, ponieważ chciałam zajmować się uzależnieniami i dlatego robię teraz kurs terapeutyczny w tym kierunku. Jednak doświadczenie odbycia stażu w ośrodku adopcyjnym pokazało mi z jednej strony, że zagadnienia dotyczące uzależnień mogą być użyteczne w bardzo szerokim kontekście, choćby do rozumienia sytuacji rodzinnej dzieci zakwalifikowanych do adopcji. Z drugiej zaś strony przekonałam się, że inne zastosowania wiedzy psychologicznej są równie ciekawe.

W pracy zawodowej (bazując poniekąd na doświadczeniach ze stażu) chciałabym doświadczać tego, że wysiłki wkładane w jej wykonywanie mają sens, ponieważ to bardzo motywuje do angażowania się w pracę i pozwala na czerpanie z niej przyjemności.

Marek Boruszczak

Na jakim stanowisku i w jakim urzędzie odbywał Pan staż rehabilitacyjny?

– Na stanowisku technik prac biurowych w Urzędzie Miasta Łodzi, w biurze egzekucji i windykacji.

Na czym polegała Pana praca?

– Praca polegała na pomaganiu Pani Inspektor, czyli segregowaniu, kserowaniu, załatwieniu korespondencji, porządkowaniu papierów w szafach, nadawaniu numerów ewidencji tytułom wykonawczym.

Jakie obowiązki były najtrudniejsze do wykonania i jak sobie Pan z nimi poradził?

– Wyżej wymienione obowiązki nie sprawiały mi jakiegś specjalnej trudności. Jestem osobą słabowidzącą, więc zajmowało mi to więcej czasu niż pozostałym pracownikom. Nie korzystałem za dużo z komputera z powodów technicznych, ponieważ kabel od monitora i klawiatury jest zbyt krótki i trzeba byłoby zamawiać inny sprzęt z dłuższymi kabelkami, a to trwałoby dłużej niż mój staż – takie realia, więc używałem komputera kolegi, kiedy on wychodził w teren.

Czego Pana nauczył staż i czy coś by Pan w nim zmienił?

– Staż dał i nadal daje mi dość dużo – przede wszystkim doświadczenie, obycie z ludźmi w takiej pracy. Ważne jest także poznanie, na czym polegają stawiane przede mną zadania, sprawdzenie się z samym sobą, czy jestem w stanie podołać temu wyzwaniu i podjętym obowiązkom. W związku z tym, że wykonywałem prace zlecone przez Panią Inspektor i kilka rzeczy zależnych było ode mnie, potrzebna była praca zespołowa.

Jak ocenia Pan atmosferę w miejscu odbywania stażu?

– Atmosferę i klimat w pracy uważam za bardzo dobre. Powiedziałbym, że nie spodziewałem się takiego przyjęcia. Jedno z pierwszych pytań czy stwierdzeń, jakie padło – jeżeli będę czuł czy uważał, że z czymś nie dam sobie rady, to mam od razu dać znać. Oczywiście mówię o swoim urzędzie. W pokoju, w którym mnie ulokowano, trafiłem na młodych ludzi z poczuciem zrozumienia i wyrozumiałości, ale także z poczuciem humoru i wyluzowanych. Po pewnym czasie mogę stwierdzić, że uznali mnie za swojego. To dużo daje, zapewnia poczucie bezpieczeństwa i brak stresu.

Jak ocenia Pan przystosowanie urzędu do potrzeb osób z niepełnosprawnościami?

– Trudne pytanie, z tego co wiem, jest to budynek tymczasowy. Ogólnie w Łodzi są ogromne problemy lokalowe, jeśli chodzi o budynki Urzędu Miasta. Jest wjazd dla wózków, ale tylko na parter. Tak jak pisałem wcześniej, w czasie stażu pojawił się problem z komputerem. Osobiście nie potrzebuję jakiegś specjalnego przystosowania miejsca pracy, oprócz przesunięcia monitora dość blisko mnie i odpowiednio ułożonej klawiatury, żeby nie siedzieć w wygiętej pozycji, więc jeśli chodzi o ten aspekt, to kiepsko to wygląda.

Czy uważa Pan, że osoby z niepełnosprawnościami mają szansę na stałą pracę

w miejscu, gdzie odbywał się staż?

– Nie wiem. Z tego co się zorientowałem, potrzebują tam stażystów do prac pomocniczych. Natomiast dla osób z niepełnosprawnościami jest to niewątpliwie jakaś szansa, ponieważ jak wszyscy chyba wiedzą, 99 procent ofert pracy dla takich ludzi to oferty pracy w ochronie i na stróżówkach, sam tak pracowałem.

Jakie są Pana plany na przyszłość?

– Bardzo dobre pytanie, ale trudne zarazem. Po zakończeniu stażu czeka mnie dalszy ciąg szukania czegoś sensownego na stałe, ale o tym to można książkę napisać. Być może poszukam pracy w fundacji prowadzącej projektu lub Polskim Związku Niewidomych. Kolejna ewentualność to czekanie na rozpisanie konkursu przez Urząd Miasta na poszczególne stanowiska, ale dostanie się tam będzie, z powodu dużej liczby chętnych, graniczyć z cudem. Tak więc – zakończę smutno, czeka mnie powrót na ochronę i wystawianie po nocach w aptekach. Takie są niestety realia rynku pracy dla wykształconych osób z niepełnosprawnościami. Wniosek jest taki: oby było jak najwięcej takich fundacji jak Wasza.

Wywiady z pracownikami administracji publicznej

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Katowicach

Ile osób odbyło staże w Państwa urzędzie i na jakich stanowiskach? Czy osoby biorące udział w stażu podejmowały samodzielne działania czy raczej wykonywały czynności wspierające?

Izabela Górecka (Kierownik Sekcji ds. Osób Niepełnosprawnych): Jedna, na stanowisku pracownik biurowy-referent.

Czy stażystka miała kompetencje do wykonywania obowiązków i była zaangażowanym pracownikiem?

– Tak, na staż do nas trafiła osoba kompetentna oraz bardzo zaangażowana w swoją pracę.

Jak zareagowali pracownicy urzędu na pojawienie się wśród nich osoby z niepełnosprawnościami? Były jakieś obawy?

– Pracownicy bardzo pozytywnie zareagowali na nowego pracownika na stażu. Obawy były, ale nie jako do osoby z niepełnosprawnościami, tylko jako do członka zespołu, który ma się szybko wdrożyć w pracę na pełnych obrotach i zaakceptować zakres czynności.

Czy Państwo, jako pracodawca, musieli dostosować stanowisko pracy do stanu zdrowia stażystki?

– Nasza stażystka nie wymagała dostosowania stanowiska pracy do stanu zdrowia i swojej niepełnosprawności.

Czy dzięki stażystce z naszego projektu zmieniło się coś w Państwa urzędzie?

– Tak, wiele osób przekonało się, że osoba z niepełnosprawnością potrafi wykonać pracę na równi z pracownikiem bez orzeczonej niepełnosprawności (oczywiście biorąc pod uwagę osobę, która odbyła u nas staż).

Czy Państwa zdaniem osoba z niepełnosprawnością może być wartościowym pracownikiem urzędu?

– Oczywiście, że tak. Po odbytym stażu mamy bardzo pozytywne zdanie na temat pracy osoby z niepełnosprawnością.

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna Nr 3 w Krakowie

Ile osób odbyło staże w Państwa urzędzie i na jakich stanowiskach? Czy osoby biorące udział w stażu podejmowały samodzielne działania czy raczej wykonywały czynności wspierające?

Małgorzata Piec (Dyrektor): Dwie osoby odbyły staż na stanowiskach pedagoga w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej nr 3 w Krakowie. Były to stanowiska wspierające pracę specjalistów zatrudnionych w naszej instytucji.

Czy stażyści mieli kompetencje do wykonywania obowiązków i byli zaangażowanymi pracownikami?

– Panie odbywające staż miały przygotowanie merytoryczne i kompetencje zdobyte podczas dotychczasowych studiów i szkoleń potrzebne do wykonywania obowiązków. Były niezmiernie zaangażowanymi osobami. Przestrzegały dyscypliny i punktualności. Cechowała je odpowiedzialność i dyspozycyjność. Prezentowały wysoką kulturę osobistą i nawiązywały bardzo dobre relacje ze współpracownikami.

Jak zareagowali pracownicy urzędu na pojawienie się wśród nich osoby z niepełnosprawnością? Były jakieś obawy?

– Specjaliści z poradni zareagowali bardzo przyjaźnie na pojawienie się wśród nich osób z niepełnosprawnościami. Bez obaw nawiązywali relacje, pomagali w wykonywaniu obowiązków oraz dzielili się swoją wiedzą.

Czy musieli Państwo, jako pracodawca, dostosować stanowisko pracy do stanu zdrowia stażystów?

– Nie, nie musieliśmy.

Czy dzięki stażystom z naszego projektu zmieniło się coś w Państwa urzędzie?

– W trakcie trwania stażu pracownicy poradni mieli możliwość poszerzyć swoją wiedzę na temat funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami w takim środowisku, które służy pomocą uczniom, rodzicom i nauczycielom. Poradnia jest otwarta na współpracę z osobami z różnymi typami niepełnosprawności.

Czy Państwa zdaniem osoba z niepełnosprawnością może być wartościowym pracownikiem urzędu?

– Naszym zdaniem niepełnosprawność nie powinna mieć wpływu na ocenę

pracownika przy wykonywaniu jego obowiązków. Jedynie jego wiedza i kompetencje stanowią o wartości i przydatności. Potrzebne jest natomiast dostosowanie stanowiska pracy do typu niepełnosprawności.

Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego

Ile osób odbyło staże w Państwa urzędzie i na jakich stanowiskach? Czy osoby biorące udział w stażu podejmowały samodzielne działania czy raczej wykonywały czynności wspierające?

Jadwiga Pellowska (Wydział Kadr, Szkolenia i Spraw Socjalnych): W roku 2013 r. w Wydziale Organizacyjno-Prawnym oraz Wydziale Informatyki i Systemów Informatycznych Departamentu Prawnego i Kadr UMWD staże odbyły 2 osoby, przy czym były to stanowiska wspierające.

Czy stażystki miały kompetencje do wykonywania obowiązków i były zaangażowanymi pracownikami?

– Stażystki przejawiały wysokie zaangażowanie i wykazywały się sumiennością w zakresie powierzonych zadań. W celu wypracowanie samodzielności w wypełnianiu obowiązków, a także odpowiedzialności za realizowane działania, przyjęto początkowo stałą, a następnie doraźną opiekę ze strony pracowników UMWD.

Jak zareagowali pracownicy urzędu na pojawienie się wśród nich osób z niepełnosprawnościami? Były jakieś obawy?

– Reakcja pracowników była bardzo życzliwa. Naturalnie wystąpiły pewne obawy, które wynikały z braku doświadczenia w pracy z osobami z niepełnosprawnościami, jednak bardzo szybko osoby współpracujące ze stażystkami nawiązały z nimi kontakt.

Czy Państwo, jako pracodawca, musieli dostosować stanowisko pracy do stanu zdrowia stażystek?

– Stanowiska pracy były i są jednakowe dla wszystkich pracowników, w tym aktualnie odbywających staż osób z niepełnosprawnościami.

Czy w Państwa urzędzie zmieniło się coś dzięki stażystkom z naszego projektu?

– Nastąpiło przełamanie barier w kontaktach z ludźmi z niepełnosprawnościami, m.in. poprzez zwrócenie większej uwagi na stażystki.

Czy Państwa zdaniem osoba z niepełnosprawnością może być wartościowym pracownikiem urzędu?

– Z perspektywy czasu i obserwacji stwierdzić można, iż są to bardzo wartościowi pracownicy, chętni do pracy, otwarci na wiedzę, posiadający zdolność nawiązywania kontaktu z pozostałymi pracownikami.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Ile osób odbyło staże w Państwa urzędzie i na jakich stanowiskach? Czy

osoby biorące udział w stażu podejmowały samodzielne działania czy raczej wykonywały czynności wspierające?

Maria Reutt (Zastępca Dyrektora do spraw wyższych stanowisk w służbie cywilnej oraz do spraw organizacyjnych): W KPRM, na stanowisku technik prac biurowych odbywało staż 5 osób, spośród których 4 osoby zakończyły staż, a 1 osoba jest w jego trakcie.

Czy stażyści mieli kompetencje do wykonywania obowiązków i byli zaangażowanymi pracownikami?

– Wszyscy stażyści spełniali wymagania stawiane we Wnioskach o zawarcie umowy na zorganizowanie stażu rehabilitacyjnego w ramach projektu. Zgodnie z opiniami opiekunów stażystów wszystkie osoby odbywające staż były i są nadal zaangażowane w swoje zadania.

Jak zareagowali pracownicy urzędu na pojawienie się wśród nich osób z niepełnosprawnościami? Były jakieś obawy?

– Zgodnie z ankietą wypełnianą przez stażystów na zakończenie stażu, bardzo dobrze ocenili oni atmosferę pracy w KPRM. Pracownicy KPRM szybko zaakceptowali stażystów z niepełnosprawnościami, wykazując życzliwość i chęć pomocy w ramach realizowanych zadań. Nie było obaw.

Czy Państwo, jako pracodawca, musieli dostosować stanowiska pracy do stanu zdrowia stażystów?

– Wszystkie osoby odbywające staż miały zapewnione stanowisko pracy oraz wyposażenie. Nie było konieczności dostosowywania go, gdyż stażyści mieli orzeczony lekki lub umiarkowany stopień niepełnosprawności (nie było osoby z widoczną niepełnosprawnością ruchową). Wszyscy stażyści dostali zaświadczenie lekarskie, orzekające o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania zadań na wskazanym stanowisku pracy. Nie było też specjalnych zaleceń lekarskich co do dostosowania stanowisk pracy.

Czy w Państwa urzędzie zmieniło się coś dzięki stażystom z naszego projektu?

– Niewątpliwie wzrosło zainteresowanie przyjęciem kolejnych stażystów z niepełnosprawnościami. Dobre doświadczenia ze współpracy z osobami z niepełnosprawnościami przyniosły bardzo duże zainteresowanie organizacją kolejnych staży w KPRM.

Czy Państwa zdaniem osoba z niepełnosprawnością może być wartościowym pracownikiem urzędu?

– Nie mam co do tego żadnych wątpliwości!

Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego realizuje działania związane z zachęceniem samorządów do aktywności w obszarze rozwiązań na rzecz integracji osób z niepełnosprawnościami. Dotychczas odbyło się pięć edycji konkursu „Samorząd Równych Szans” oraz ukazał się szereg publikacji prezentujących pozytywne rozwiązania w tej dziedzinie.

Dotychczas wydane publikacje z opisanej serii:

- Dostępna edukacja
- Dostępna komunikacja miejska
- Dostępna przestrzeń publiczna
- Dostępne WWW
- Dobre praktyki samorządów 2009 – Polityka na rzecz osób niepełnosprawnych
- Dobre praktyki samorządów 2011 – Polityka na rzecz osób niepełnosprawnych
- Dobre praktyki samorządów 2012 – Polityka na rzecz osób niepełnosprawnych

Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego (FiRR) to organizacja pozarządowa typu non-profit, działająca od 26 sierpnia 2003 r. w dziedzinach nauki, transferu innowacji, przedsiębiorczości oraz kompleksowego i wielopoziomowego wsparcia osób najbardziej dyskryminowanych w społeczeństwie.

Naszą misją jest zapewnienie równych praw i podmiotowości osobom z niepełnosprawnościami w Polsce. Wpływamy na kształt prawa ich dotyczącego, wspieramy je szkoleniowo i doradczo w niezależnym życiu. Propagujemy pełny udział w społeczeństwie, w tym edukację włączającą. Promujemy użycie najnowszych technologii, które mogą zastąpić oczy czy ręce. Upowszechniamy wiedzę o osobach z niepełnosprawnościami. Prowadzimy czasopismo tematyczne, portal i radio internetowe, redagujemy rozliczne publikacje. Współpracujemy z Parlamentem, urzędami centralnymi, samorządami, uczelniami i pracodawcami oraz z podmiotami zagranicznymi w ramach licznych projektów ponadnarodowych.

Prowadząc od wielu lat działania rzecznicze na rzecz osób z niepełnosprawnościami i promując ich aktywność, Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego dąży do pozyskania jak największej liczby instytucji, organizacji i osób, które będą wyczulone na przejawy dotyczącej ich dyskryminacji. Podstawą dla jej wyeliminowania jest zaangażowanie środowisk lokalnych, w pierwszej kolejności zaś instytucji samorządowych, które w dużym stopniu kształtują jakość życia mieszkańców. W ten sposób narodził się pomysł przeprowadzenia konkursu dla jednostek samorządu terytorialnego aktywnych w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnościami.

www.firr.org.pl